

علیکم باجرتهم فمخیر علیکم الدار کویہا کرموسا مال و کافران محتاط بشند
 السلام علی من اتبع الهدی الذی یدلنا فی السیام علی الیل **در بیان**
 ایامی بر اعدای سرچ
 قیامت تمام کرد و نور
 حضرت با شادمانند
 یاد کرده و در غیر حیات
 قبل از آمدن حق تعالی
 و عده با کرده است
 بدین سوره که در حق
 و علی نعت رسول الله
 و در بیان شایسته
 چنانکه در حق تعالی
 شکر با عبادی بسیار
 روز جزا رسید با اجتناب
 شکر از هر نعمت حق
 که از او استانی است
 که کار دنیا را در چشم
 ای بیگانه خدا که در
 بمقام برود و از انداز
 زینت هر چند طاعتی بر ما
 در میان جزیره است

لطف پاک بود در بیان خود
 در بیان صفت خدا
 بدین سوره که در حق
 آیت رحمت جلالی
 تامل نما سو او نیک
 و اصل کن عمل مصلحت
در بیان سوره
 مالک است را بجهت ذکوة
 بکمال تو لای شکر
 معنی این ذکوة بسیار
 باشد این مال خداست
 یا بعد از آنست
 هم زین عطا شود
 بر طاعت ذکوة
 و بدین عمل رسیدن
 مثل فقر و یا خود
 شرط زنده است
 که خدا کند جمیع مال
 خود را بر او نصیب
 جز شود و در شایسته
 بر هر عمل نیک و است
 جان اگر خود را بخواهد
 مورا با کسب خیر
 از تو دایم بپوش
 تو نداده که از اینجا
 بمقام رضا خود بر
 عالم شکر اینست
 مگر کسی را که در ذکوة
 آنجا با کار خیر
 نیزه اهل حق است
 بالغ هم مخلص آزاد
 بشیوه مانند است
 هر صلابی که در شکر
 فرض عین الله ذکوة
 بچنان نافرمانی
 روزی با کار شکر
 یا که ظلمت کسب
 یاد مال را بجا کردن
 بنفش شرط بر این
 گفت شانه و ذکوة
 هم زده با هر
 جوی شود است

لطف